

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम् सोमं म॒राती॒यतो नि॒दंहा॒ति वेदः॑ । स नः॑
पर॑ष॒दतिं दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः॥१॥

ताम॒ग्निर्व॑णां तप॑सा ज्वल॒न्तीं वैरो॑च॒नीं क॑र्म॒फले॑षु जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गा दे॒वीः श॑रण॒महं प्र॑प॒द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑॥२॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॒भिर॑तिं दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न उ॒र्वी भ॒वा तो॒काय॒ तन॑याय॒ शं योः॑॥३॥

वि॒श्वानि॑ नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॒रिता॑ऽति॒पर॑षि ।
अ॒ग्ने अ॒त्रि॒वन्म॑न॒सा गृ॒णानो॑ऽस्माकं बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्॥४॥

पृ॒तना॒ जित॑ः स॒हमा॑नमु॒ग्रम॒ग्निः हु॑वेम पर॒माथ्स॒धस्था॑त् । स
नः पर॑ष॒दतिं दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ क्षा॒मद्दे॒वो अ॒ति दु॒रिता॑त्य॒ग्निः॥५॥

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ हो॒ता नव्य॑श्च स॒त्सि॑ ।
स्वाश्चा॑ग्ने त॒नुवं पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्यं॑ च सौ॒भग॒माय॑जस्व॥६॥

गोभि॑र्जुष्ट॒मयु॑जो निषि॑क्तं तवै॒न्द्र वि॒ष्णोर॑नु॒सञ्च॑रेम । नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसानो॑ वैष्णा॒वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥७॥

का॒त्या॒यना॑य वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मा॒रि धी॑महि ।

तन्नो॑ दु॒र्गिः प्र॒चोद॑यात्॥